

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАУКОВОЇ РОБОТИ У КОЛЕДЖАХ ЗА ЮРИДИЧНИМ НАПРЯМКОМ НАДАННЯ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

Стаття присвячена дослідженню особливостей організації та адміністративно-правового забезпечення наукової роботи в коледжах за юридичним напрямом надання освітніх послуг. Приділяється увага взаємозв'язку освіти й науки у якійсній підготовці юристів. Визначаються сфери та обсяги наукової роботи в коледжах даного типу спрямування. Характеризуються проблемні аспекти адміністративного управління та забезпечення коледжем наукової роботи. Доводиться потреба зміни й уточнення закону України «Про вищу освіту».

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання діяльності коледжів, наукова робота, адміністративне управління науковою роботою, наукове товариство студентів, вчена рада.

Губанова Тамара Олексіївна

кандидат юридичних наук, директор
Приватного вищого
навчального закладу
«Фінансово-правовий
коледж»

Належне забезпечення адміністративно-правового регулювання в коледжах організації наукової роботи є важливим елементом процесу надання освітніх послуг та якісної підготовки майбутніх фахівців-юристів. Однак наявні прогалини в законодавчій невизначеності породжують численні колізії правового регулювання не тільки серед самої наукової роботи, а й позначаються не найкращим чином на досягненні стандарту якості вищої освіти, що є неприпустимим.

Проблемою реформування вищої юридичної освіти в адміністративно-правовому ключі займалося чимало вчених-дослідників, серед яких можна відмітити Н. Л. Губерську [2, с. 76–79], Р. Т. Кожемжарову [5, с. 155–159], І. І. Литвин [7, с. 53–54], та інших; у рамках інституту прийняття управлінських рішень — В. М. Колпакова [4]; М. Алієва — щодо підготовчого процесу юристів [1, с. 379–384]; В. І. Половко — щодо історичної віхи методологічного та науково-правового становлення основ освіти в Київському університеті Св. Володимира [10, с. 623–630], а щодо методології права — І. А. Безклубого, Н. С. Кузнецову та В. М. Косак [9, с. 13–20, 21–24, 31–39], тощо.

Дані дослідження мають важливе значення для визначення особливостей організації та адміністративно-правового забезпечення надання освітніх послуг. Водночас наявний факт відсутності досліджень безпосередньо щодо доктринального аналізу стану процесу, механізму організації та адміністративно-правового забезпечення наукової роботи безпосередньо в коледжах зумовлює гостроту порушеної проблематики і вказує на необхідність проведення належного дослідження саме в цьому ключі, що й визначається нами за мету. Вирішення цих питань дасть можливість визначити концептуальні (основні) особливості адміністративно-правового забезпечення наукової роботи в коледжах.

Так, В. М. Коссак справедливо відмічає, що фахова підготовка юриста набуває завжди важливого значення в умовах перманентної зміни законодавства, реформування правоохоронної системи. Адже юрист, на думку дослідника, — це правознавець, який повинен уміти застосовувати здобуті знання, самостійно аналізувати зміни законодавства. Тому розширення сфери правового захисту фізичних та юридичних осіб і зумовлює потребу в кваліфікованих кадрах, здатних на належному рівні виконувати покладені на них професійні обов'язки [9, с. 37]. Таким чином, досягнення збалансування «теоретичної» та «практичної» підготовки юриста-фахівця без забезпечення процесу та формування навичок, критично і професійно оцінювати ту чи іншу правову ситуацію видається неможливим. На нашу думку, це пов'язано безпосе-

редньо зі специфікою формування правосвідомості (тобто формуванням у студента професійної, наукової правосвідомості) [14, с. 217–218], адже в протилежному разі є ризик «отримання результату» під час підготовки юристів у контексті «правового ідеалізму» (романтизму), правового дилетантизму, інфантилізму, демагогії [14, с. 221–222]. Потреба в забезпеченні наукової роботи в коледжі, а скоріше адміністративного керівництва цим процесом, доповнюється іншим критерієм — інститутом тлумачення норм права, що притаманний у професійному та доктринальному ключі юристам (неофіційне тлумачення), як і офіційного — нормативного та казуального [14, с. 165]. Адже призначення на посаду, отримання диплома не є відправною межею професійного підходу до тлумачення норм права, адже, на думку І. Котюка, пізнання — це процес активного, цілеспрямованого відображення дійсності свідомістю людини [6, с. 37]. І це очевидно, бо наука, як відмічається в доктрині адміністративного права, — це сфера людської діяльності, спрямована на отримання та використання нових знань і реалізується через виконання фундаментальних і прикладних досліджень [13, с. 426].

Тут варто додати думку Д. Я. Малешина про те, що вища школа сьогодні — це не стільки генерування нових знань, скільки наукове середовище, яке забезпечує зайнятість мільйонів людей [8]. Отож формула «нові знання — наукове середовище — зайнятість населення» відображає дійсність процесу надання адміністративних

послуг крізь призму потреби адміністративно-правового забезпечення надання освітньої послуги, саме через активізацію наукової роботи студентів, професорсько-викладацького персоналу вищого навчального закладу, як і вдосконалення самої адміністративно-правової процедури його організації. Остання якраз і замикає коло належного процесу виникнення правовідносин щодо реалізації права на освіту, на наукову діяльність між студентом та викладачем, коледжем та іншими установами, організаціями тощо.

Варто проаналізувати детальніше стан вітчизняного законодавства у сфері забезпечення наукової роботи у вишах у розрізі з можливістю її проведення саме в коледжах.

Так, відповідно до п. 24 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII (далі — Закон № 1556-VII від 01.07.2014 р.) визначено, що «...якість освітньої діяльності — рівень організації освітнього процесу у вищому навчальному закладі, що відповідає стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття особами якісної вищої освіти та сприяє створенню нових знань...». Така якість очевидно прив'язується до термінології компетентність, під якою розуміється «динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти» (п. 13 Закону № 1556-VII від 01.07.2014 р.).

Треба погодитись із думкою деяких дослідників у тому, що вивчення фахових дисциплін формує у студентів системне уявлення про правові процеси, про правосвідомість, забезпечує глибоку підготовку в галузі юриспруденції. З метою досягнення високої ефективності навчання необхідно враховувати такі принципи, як системність, цілісність, поєднання різних форм підготовки фахівця-юриста [9, с. 37].

Однак одна справа — отримання освітньо-кваліфікаційного рівня в коледжах «молодший бакалавр», «бакалавр» у сфері права, й інша, коли вимога освітнього закону постає в положенні про можливість (потребу) реалізації здобутої освіти в «наступності процесу здобуття вищої освіти» (п. 5 ч. 1 ст. 3 Закону № 1556-VII від 01.07.2014 р.). Мається на увазі, що така (що?) реалізується через продовження студентом здобуття освітніх ступенів складанням вступних тестів у профільну магістратуру, вступні програми у тестових завданнях, які, до речі, як правило, містять положення про перевірку якостей знань абітурієнта за чотирма критеріями. Тут і постає очевидна потреба в адміністративно-правовому забезпеченні організації наукової роботи серед студентів та структурних підрозділів у цьому процесі, адже йдеться про не тільки звичайний рівень («а» знає матеріал...), а й про вищий («в» знає матеріал, уміє аналізувати та застосовувати...).

З наступного сегмента сфери адміністративно-правового забезпечення наукової роботи в коледжах варто дослухатись до думки В. М. Коссака,

який відмічає, що підготовка фахівця-юриста включає різні форми проведення занять та підсумкового контролю за рівнем підготовки студента. З її позиції, класичними є лекційні та семінарські заняття, а загалом підсумковий контроль знань студентів може бути в таких формах: усній, письмовій, тестовій, комплексній [9, с. 38]. Зростає роль і рольових ігор та їх різновидів — тренінгів [9, с. 36]. Однак, на нашу думку, такий підхід не зовсім є виправданим, оскільки є неповним, бо потребує врахування наступного критерію. Адже щонайменше не враховано положення Закону № 1556-VII від 01.07.2014 р. про науковий підхід у досягненні якості освітньої діяльності, формування компетентності майбутніх фахівців.

Це ж означає, що адміністративно-правове забезпечення коледжів із підготовки фахівців права, крім забезпечення контролю усного та письмового, лекцій чи семінарів, має обов'язково включати ще й організаційно-правове забезпечення організації співпраці із фаховими науковими установами, фаховими у захисті прав людини та основоположних свобод громадськими організаціями, бізнес-проектами з надання практичних навичок студентам, які навчаються за юридичним спрямуванням, тощо.

Тому, аналізуючи законодавство, слід звернути увагу на те, що відповідно до ч. 3 ст. 3 Закону № 1556-VII від 01.07.2014 р. формування й реалізація державної політики у сфері вищої освіти забезпечуються насамперед гармонійною взаємодією національної системи освіти, науки, бізнесу та держави з метою забезпе-

чення стійкого соціально-економічного розвитку нашої країни. Це означає, що адміністративно-правове забезпечення коледжу в науковій діяльності має визначатися механізмом вибудовування відносин коледжу зі спрямуванням підготовки фахівців у сфері права з урахуванням не тільки політики держави, а й співпраці із бізнес-структурами та проектами, науковими установами тощо. Особливої актуальності набуває процес укладення різного роду договорів про співпрацю.

Варто відмітити позицію Н. С. Кузнецової в тому, що крім підручників і посібників, якими сьогодні в цілому забезпечені не тільки нормативні курси основних навчальних дисциплін, а й більшість спеціальних курсів, значну роль мають виконувати й інші методичні матеріали [9, с. 24–25]. На думку вченої, неймовірно складне, але водночас і вкрай необхідне завдання, яке стоїть перед викладачем, — передати студентові весь арсенал засобів для самостійного пізнання права, навчити ефективно ним користуватися, закласти підвалини юридичної логіки і професійного юридичного мислення. Саме на досягнення цього результату має бути націлене аудиторне й позааудиторне спілкування викладача і студента. Мабуть, це є найскладніший виклик сьогодення в навчальній юриспруденції [9, с. 24], тому за таких обставин ми солідарні з позицією Н. С. Кузнецової і вважаємо, що цей процес може забезпечити якраз налагодження відповідної наукової роботи в коледжах.

Отож з огляду на вищевикладене пропонуємо виділити такі напрями

й особливості адміністративно-правового забезпечення коледжів у науковій сфері: організація підготовки й видачі методичних рекомендацій із фахових дисциплін, посібників тощо; проведення конференцій, круглих столів, симпозіумів; практична техніка виступу на конференціях; написання й захист наукових робіт студентами; забезпечення тренінгу із користування базами даних закордонних бібліотек, дисертаційних реєстрів і реєстрів судових рішень; виявлення плагіату.

У рамках інституту стандартизації надання освітніх послуг треба відмітити, що відповідно до ч. 3 ст. 10 Закону № 1556-VII від 01.07.2014 р. стандарт вищої освіти визначає вимоги щодо освітніх програм (серед — (1) обсягу кредитів ЄКТС, необхідного для здобуття відповідного ступеня вищої освіти; (2) переліку компетентностей випускника; (3) нормативного змісту підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованого в термінах результатів навчання; (4) форми атестації здобувачів вищої освіти; (5) вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти; (6) вимоги професійних стандартів (у разі їх наявності) тощо). Виникає питання, як саме забезпечити стандарт у здійсненні наукової роботи студентом, проведення, а відповідно й адміністративного забезпечення її коледжем як головним суб'єктом надання освітніх послуг? Адже відповідно до цієї самої статті даного Закону вищий навчальний заклад повинен розробити щонайменше «...на підставі освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми за

кожною спеціальністю розробляє навчальний план, який визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ЄКТС, послідовність вивчення дисциплін, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю... (ч. 4)». І це при цьому, що стандарт вищої освіти як сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів і наукових установ за кожним рівнем вищої освіти в межах кожної спеціальності (ст. 9) «розробляє центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки з урахуванням пропозицій галузевих державних органів... (ч. 6 ст. 10)».

Очевидно, освітянська політика в Україні зводиться до того, що сьогодні МОН України займає таку позицію, згідно з якою держзамовлення варто надавати приватним вишам, що забезпечуватимуть саме якісну освіту [3].

Отже, для коледжів, як вищих навчальних закладів, які забезпечують здобуття початкового (короткого циклу) та першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, а зокрема серед таких треба відмітити «приватні», потрібно посилити мотивацію забезпечення ними якісних освітніх послуг. З іншого боку, коледжі хоч і позбавлені можливості надавати пропозиції в ключі забезпечення удосконалення стандарту вищої освіти щодо наукової роботи, забезпечення її, як особливого правового інституту адміністративно-правового регулювання освітньої діяльності з надання освітніх послуг, проте цю прогалину, на

нашу думку, наразі можна заповнити іншими критеріями, хоча доволі превентивними.

Так, відповідно до ст. 34 Закону № 1556-VII від 01.07.2014 р. безпосереднє управління діяльністю вищого навчального закладу здійснює його керівник (директор тощо), який у межах наданих йому повноважень: «...12) забезпечує організацію та здійснення контролю за виконанням навчальних планів і програм навчальних дисциплін; ... 14) здійснює контроль за якістю роботи педагогічних, науково-педагогічних, наукових та інших працівників; 16) сприяє та створює умови для діяльності органів студентського самоврядування, ... у вищому навчальному закладі...». Водночас керівник зобов'язаний оприлюднювати щорічний звіт про свою діяльність на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу. Вважаємо, що щорічний звіт повинен містити відповідний розділ щодо наукової діяльності, яка проводиться в коледжах.

Однак діяльність керівника вищого навчального закладу в забезпеченні науковою роботою доповнюється повноваженнями інших органів, зокрема — вченою радою та студентським науковим товариством. На цій підставі, аналізуючи зміст Закону № 1556-VII від 01.07.2014 р., варто вказати на один зі способів адміністративно-правового забезпечення наукової роботи в коледжах у процесі підготовки юристів.

Так, відповідно до ст. 36 у вищих навчальних закладах створюється й діє вчена рада. Як зазначається, рада є колегіальним органом управ-

ління вищого навчального закладу. Саме вчена рада вищого навчального закладу: 1) визначає стратегію і перспективні напрями розвитку... наукової та інноваційної діяльності вищого навчального закладу; 4) визначає систему та затверджує процедури внутрішнього забезпечення якості вищої освіти; 6) ухвалює за поданням керівника вищого навчального закладу рішення про утворення, реорганізацію та ліквідацію структурних підрозділів; 7) обирає за конкурсом таємним голосуванням на посади деканів, завідувачів (начальників) кафедр, професорів і доцентів, директора бібліотеки, керівників філій; 8) затверджує освітні програми та навчальні плани для кожного рівня вищої освіти і спеціальності; 11) ухвалює основні напрями проведення наукових досліджень та інноваційної діяльності. Окрім цього, рішення вченої ради вищого навчального закладу вводяться в дію рішеннями керівника вищого навчального закладу. Однак щодо останнього, то тут можливі випадки блокування діяльності вченої ради бодай з об'єктивних причин (перебування керівника навчального закладу на лікарняному, у тривалому відрядженні тощо).

Отже, діяльність вченої ради є одним із превентивних механізмів адміністративно-правового забезпечення й управління науковою діяльністю в коледжах. Її рішення мають принципово важливе значення, оскільки вже ч. 6 ст. 41 Закону № 1556-VII від 01.07.2014 р. визначає, що наукові товариства студентів: 1) приймають акти, що регламентують їх організацію та діяльність; 2) проводять

організаційні, наукові й освітні заходи; 3) популяризують наукову діяльність серед студентської молоді, сприяють залученню осіб, які навчаються, до наукової роботи та інноваційної діяльності; 4) представляють інтереси студентів (курсантів, слухачів), аспірантів, докторантів і молодих учених перед адміністрацією вищого навчального закладу та іншими організаціями з питань наукової роботи й розвитку академічної кар'єри; 5) сприяють підвищенню якості наукових досліджень; 6) сприяють обміну інформацією між молодими вченими та дослідниками; 7) сприяють розвитку міжвузівського та міжнародного співробітництва; 8) взаємодіють із Національною академією наук України та національними галузевими академіями наук, науковими та науково-дослідними установами; 9) виконують інші функції, передбачені положеннями про наукові товариства студентів, цим та іншими законами України.

У доктрині адміністративного права відмічається, що у здійсненні управління та регулювання науковою діяльністю потрібно керуватися такими принципами: науково-технічного... та духовного розвитку суспільства; визначення свободи творчості, наукової та науково-технічної діяльності; збалансування розвитку прикладних та наукових досліджень; використання досягнень світової науки, можливостей міжнародного наукового співробітництва; свободи поширення наукової та наукової інформації; відкритості для міжнародного наукового та науково-технічного співробітництва, забезпечення

інтеграції української науки у світову в поєднанні із захистом національних інтересів [13, с. 427]. У рамках таких принципів особливе місце виділяється можливості оприлюднення своїх наукових результатів та зв'язку з іноземними колегами; можливості формування на основі вітчизняних і закордонних джерел довідково-інформаційних фондів, включаючи й бази даних; створення загальнодоступних бібліотек, наукових досліджень [13, с. 428] тощо.

Частиною 9 ст. 41 Закону № 1556-VII від 01.07.2014 р. закріплюється положення в тому, що адміністрація вищого навчального закладу не має права втручатися в діяльність наукових товариств студентів «крім випадків, коли така діяльність суперечить законодавству, статуту чи завдає шкоди інтересам вищого навчального закладу». Тут варто предметно вказати на деякі законодавчі обмеження, що в принципі входять у предмет правового регулювання адміністративно-правового забезпечення наукової роботи у коледжах, які надають освітні послуги за юридичним напрямом.

Насамперед, як виявляється, такі приклади можуть стосуватися тих дій у процесі наукової діяльності, які суперечать моральним засадам суспільства (Закон України «Про захист суспільної моралі», — де, відповідно до ч. 3 ст. 2 «забороняються виробництво та розповсюдження продукції, яка: пропагує війну, національну та релігійну ворожнечу, зміну шляхом насильства конституційного ладу або територіальної цілісності України; пропагує фашизм та неофашизм; принижує або ображає націю

чи особистість за національною ознакою; пропагує бузувірство, блюзнірство, неповагу до національних і релігійних святинь; принижує особистість, є проявом знущання з приводу фізичних вад (каліцтва), з душевнохворих, літніх людей; пропагує невігластво, неповагу до батьків; пропагує наркоманію, токсикоманію, алкоголізм, тютюнопаління та інші шкідливі звички») [12], норм цивільного законодавства, зокрема щодо вимог, додержання правочинів (ст. 203 ЦК України), правочинів, які порушують публічний порядок (ст. 228 ЦК України), правочинів, які суперечать моральним засадам суспільства та суперечать інтересам дитини [15].

Зрештою, у процесі аналізу Закону № 1556-VII від 01.07.2014 р. випливає, що варто позитивно ставитись до п. 10 ст. 41 щодо того, що керівник вищого навчального закладу всебічно сприяє створенню належних умов для діяльності наукового товариства студентів (надає приміщення, меблі, оргтехніку, забезпечує телефонним зв'язком, постійним доступом до Інтернету, відводить місця для встановлення інформаційних стендів тощо). Тож з огляду на п. 11 цієї статті — скептично. Адже відповідно до положення цієї норми фінансовою основою діяльності наукового товариства студентів є кошти, визначені вченою радою вищого навчального закладу. Виникає питання про адміністративно-правовий механізм звітування, контролю та його забезпечення в коледжі, обсягу відповідальності студентів, долучених до участі в НТС, тощо.

Зрештою, неможливо обійти увагою й те, що в рамках визначення особливостей адміністративно-правового регулювання забезпечення у коледжах підготовки наукової роботи, потрібно привести у відповідність (або ж забезпечити контроль) щодо методології змісту наповнення профільних навчальних юридичних дисциплін.

В рамках методології подання матеріалу, що охоплюється навчальним курсом «Теорія держави та права» тощо, слід уникати в навчальному процесі притаманних політології «радянської традиції провідне місце в переважній більшості навчальних дисциплін із загальної теорії держави і права продовжує належати державознавчим темам. Причому тим із них, які відносяться до предмету політології (наприклад, «соціальне управління і політична система», «політична система та її структурні елементи», «держава в політичній системі суспільства», «держава і етнос») або конституційного права (наприклад, «державний апарат») [9, с. 29]. Адже, як відомо, будь-яка наука може мати лише один предмет. Юриспруденція тут не є винятком. Як правильно зазначається в літературі, дуалізм предметів логічно призводить до заперечення єдиної юридичної науки й визнання, по суті, двох різних наук з двома різними предметами: науки про право — правознавства, предметом якої є право, і науки про державу — державознавства, предмет якої — держава [9, с. 30].

За таких обставин адміністративно-правове забезпечення наукової

роботи в коледжах стосується різних сфер адміністративного управління. Його багатогранність потребує не тільки змін та уточнень законодавця, а й виваженого підходу із врахуванням специфіки тих чи інших типів підготовки фахівців.

Особливості адміністративно-правового забезпечення наукової роботи в коледжах під час підготовки юристів полягають у тому, щоб організувати якісну наукову роботу серед студентів та професорсько-викладацького складу; вживати заходів для відповідальності за неякісну підготовку наукового матеріалу тощо.

Зміни, які, сподіваємось, знайдуть своє місце в освітньо-адміністративному законодавстві, мають стосуватися питань щодо визначення (а) змісту «науковості», (б) критеріїв участі (допуску) до наукових заходів, (в) участі в різних освітньо-правових заходах, їх рівнях, (г) визначення механізму управління коштами, що лежать на рахунках НТС, (д) участь представників НТС у вчених радах тощо.

Список використаних джерел:

1. Алієв М. Навчання юристів та підвищення їх кваліфікації, як частина правової реформи, проведеної в Азербайджанській Республіці // Актуальні проблеми політики. — 2010. — Вип. 39. — С. 379–384.

2. Губерська Н. Л. Окремі аспекти управління вищими навчальними закладами за законодавством Російської імперії // Історія вітчизняного та європейського адміністративного права і процесу: І Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 6 жовтня 2016 р.; м. Львів, 11 листоп. 2016 р.) :

тези виступів / за ред. д.ю.н., професора В. М. Бевзенка. — Харків : ФОРМ, 2017. — С. 76–79.

3. Гриневч Л. Міносвіти обіцяє держзамовлення приватним вишам, які надаватимуть якісну освіту [Електронний ресурс] : доповідь. — Режим доступу : <http://vnz.org.ua/novyny/podiyi/9647-minosvity-pidtrymuvatyme-pryvatni-vyshijaki-nadavatymut-jakisnu-osvitu>.

4. Колпаков В. М. Теория и практика принятия управленческих решений : учеб. пособие. — 2-е изд., перераб. и доп. — К. : МАУП, 2004. — 504 с.

5. Кожемжарова Р. Т. Особенности подготовки юристов по профессионально-ориентированным программам в начале XX века // Государство и общество: проблемы управления и права : Международ. науч.-практ. конф. проф.-препод. состава, асп., соиск., магистрантов и студ. (г. Волгоград, 6 дек. 2012 г.) : сб. науч. стат. — Волгоград : Изд-во ВолГМУ, 2013. — С. 155–159.

6. Котюк І. Основи теорії судового пізнання. Ч. 1 : Загальнотеоретичні аспекти : навч. посіб. для студ. юрид. факультетів / І. Котюк. — К. : Вид.-поліграф. центр Київ. ун-ту, 2012. — 423 с.

7. Литвин І. І. Принципи надання освітніх послуг в Україні / І. І. Литвин // Visegrad journal on human rights. — 2015. — № 4/2. — С. 52–54.

8. Малешин Д. Я. Высшая средняя школа / Д. Я. Малешин // Ведомости. — 2016. — 26 жовт., среда.

9. Методологія в праві : моногр. / [І. Безклубий, І. Гриценко, М. Козюбра та ін.] ; за заг. ред. І. Безклубого. — К. : Грамота, 2017. — 658 с.

10. Половко В. І. Методологічних та науково-правових основ освіти в Київському університеті Св. Володимира та

Ніжинській гімназії вищих наук князя Безбородька // Актуальні проблеми політики. — 2010. — Вип. 39. — С. 623–630.

11. Про вищу освіту [Електронний ресурс] : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII // Верховна Рада України : офіц. веб-портал. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/1556-18>.

12. Про захист суспільної моралі [Електронний ресурс] : Закон України від 20.11.2003 р. № 1296-IV // Верховна Рада України : офіц. веб-портал. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1296-15>

13. Стеценко С. Г. Адміністративне право України : навч. посіб. — К. : Атіка, 2007. — 624 с.

14. Оборотов Ю.М. Теорія держави і права. Державний іспит / Оборотов Ю. М., Крестовська Н. М., Крижанівський А. Ф., Матвеева Л. Г. — Харків : Одиссей, 2010. — 256 с.

15. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс] : Кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // Верховна Рада України : офіц. веб-портал. — Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

Губанова Т. А. Особенности организации и административно-правового обеспечения научной работы в колледжах по юридическим направлениям предоставления образовательных услуг.

Статья посвящена исследованию особенностей организации и административно-правового обеспечения научной работы в колледжах по юридическим направлениям предоставления образовательных услуг. Уделяется внимание взаимосвязи образования и науки в качественной подготовке юристов. Определяются сферы и объемы научной работы в колледжах данного типа направления. Характеризуются проблемные аспекты административного управления и обеспечения колледжем научной работы. Обусловливается потребность изменения и уточнения Закона Украины «О высшем образовании».

Ключевые слова: административно-правовое регулирование деятельности колледжей, научная работа, административное управление научной работой, научное общество студентов, ученый совет.

T. Hubanova. Features of the organization and administrative and legal support of scientific research in colleges for legal direction of educational services.

The article investigates the features of administrative and legal providing of research in colleges for legal direction to provide educational services. Attention is paid to the relationship of education and science in high quality training of lawyers. The scope and volume of research in colleges of this type of orientation are identified. There are characterized problematic aspects of administrative governance and college research. A need for change and clarify of the law of Ukraine "On Higher Education" is proved.

Key words: administrative and legal regulation of colleges, research, administrative management of the scientific work, the scientific community of students, academic council